

¹Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ²Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. ³Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. ⁴Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. ⁶És történt, hogy amíg ott voltak, eljött születésének ideje, ⁷és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. ⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: ¹¹Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” ¹²A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” ¹³És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: ¹⁴„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakarát.”

Miről szól a karácsony? Hallottuk a történetet, de ha megkérdezném egyen-egyenként, akkor mit válaszolnál rá? Mit jelent számokra a karácsony?

Eljátszottam a gondolattal, hogy milyen válaszok születnének különböző beállítottságú emberek esetében:

- A családközpontú: karácsony? A szeretet ünnepe, ilyenkor együtt van a család, eszünk, iszunk, társasozunk, jól érezzük magunkat.
- Az ajándékközpontú: A karácsony az ajándékozásról szól, adni jó.
- Az életunt: Engem nem érdekel karácsony, már akkora a felhajtás körülötte, ez is csak egy sima este, nem? Mit kell itt ájtatoskodni?
- A nyaralásfüggő: A karácsony számomra az év fénypontja, ilyenkor megyünk a családdal wellnessezni.
- A vallásos: Jézus születése.
- A nosztalgikus: Gyermekkoromban olyan volt... és könnybe lábadt szemmel mesél a szüleiről és a régi időről.
- A listakészítő: Karácsony: mennyből az angyal, bejgli és halászlé.
- És végül az ételfüggő: kacsa.

Akkor most melyik is a karácsony? Azt hiszem alapjában véve mindenkinek az, amit belegondol. Tehát mindenkinek megvan a maga karácsonya.

Jegyes oktatáson a pároknak van egy olyan feladatuk, hogy el kell mesélniük gyermekkoruk egy karácsonyát. Nem volt két egyforma, de nagyon jól kirajzolódik ezekben a történetekben, hogy milyen értékrendje, milyen hangsúlyai vannak egy-egy családnak.

De visszatérve a kérdéshez: van-e helyes válasz? Létezik-e olyan, hogy karácsony definíciója?

Igen létezik. És ott van mai alapigénkben és ott van a felsorolásban is. Jézus születése. – mondhatná valaki. Igen, csak hogy a karácsony nem Jézus születéséről szól! Legalábbis nem arról, hogy egy kisgyermek megszületett a júdeai Betlehemben, valamikor 0 környékén.

Nem „a Jézus születése” tehát a helyes válasz.

Amikor Danit megkérdeztem, hogy miről szól a karácsony, akkor jött a válasz: az anygalkákról. Nálunk az anygalkák hozzák az ajándékot. Tehát Dani igazándiból az ajándékról beszélt, azon belül is egy konkrét ajándékról, mégpedig a Vadmentők című társasjátékról, amit berendelt. Az ajándékot az anygalkák meghozták, még nem ültünk neki mert előbb összeraktuk a legot, de ma már kezdődhet a vadmentés.

A karácsony erről az ajándékról szól. A vadmentőről. Mert Isten fia azért jött, hogy ezt az elvadult, az Istentől elszakadt emberiséget megmentse. Az első karácsony éjszakáján, konkrétan a vad embereknek, a pásztoroknak jelent meg az angyal. Nem a nép vallásos elitjéhez, a nép vezetőihez, nem is a Jeruzsálemi templomban jelenik meg az angyali kar. Ahogyan Luther fogalmaz: „Jeruzsálem hatalmas urait pedig hagyják aludni, hiszen úgysem fogadnák be az örömhírt.”

És az örömhírt azokkal osztotta meg, akik erre a legjobban rá voltak szorulva ezt olvastuk: ⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: ¹¹Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Ajándék, ajándék a pásztoroknak, ezeknek a koszos, bűdös embereknek, a vadaknak, akiket megvetettek, akik nem csak a saját tükrük előtt, de mások szemében is bűnösök voltak. *Üdvözítő született ma nektek!* Ez az ajándék. Aminél nagyobb kincs nincs ezen a világon.

Üdvözítő. Mit is jelent ez a szó? Semmit és mindent. Semmit annak, aki nem hiszi. És mindent annak, aki hiszi azt, hogy abban a betlehemi jászolban az Üdvözítő fekszik. Az üdvözít szó – a latinban salvus, a görögben szótér – azt jelenti, gyógyító, megszabadító, megváltó, valamiből kimentő. A héberül ugyanezek a

szavak így hangoznak: Jézus. Igen, Jézus neve ezt jelenti: Üdvözítő született ma nektek, Jézus született ma nektek. Gyógyító, szabadító, megmentő született ma nektek.

Mert erre volt szükségük, gyógyítóra, szabadítóra, aki kimenti őket abból az állapotukból, amiben vannak. Ez az állapot pedig a bűn, ezért félnek, amikor megjelenik az angyal, mert az Isten világosságában meglátják magukat, szembesülnek a bűneikkel. Ne féljete... üdvözítő született ma nektek.

Mindenkinek van üdvözítője, vagyis inkább üdvözítőcskéje. Mindaz üdvözítőcske, amitől a lelked gyógyulását várod.

Van, akinek ez a család. – szeretet ünnepe. Van, akinek a jótékonykodás, adakozás – adni jó.

Van, akinek a folyamatos menekülés – ez is egy sima este. Van, akinek a testi feltöltődés, sport – wellness-karácsony. Van, akinek a vallásosság – Jézus születése. Van, akinek a múltba merülés – gyermekkorom karácsonya. Van, akinek a munka – a listakészítő. Van, akinek az étel – kacska.

És még bőven lehetne sorolni... De ezek közül melyik üdvözít? Melyik gyógyítja meg tényleg a lelket, melyik ad olyan szabadulást, ami után nem vágyunk már másra?

Szintén Luther írja: „Ha ezen a gyermekén kívül bármilyen más megváltót választok, nevezem azt akárhogy is, akkor ez a gyermek nem a Megváltó.”

Mi számodra a karácsony? Istennek annyira fontos voltál, hogy elküldte hozzád Jézust, azért, hogy megszülethessen neked, benned az üdvözítő, aki ki tud emelni abból az állapotodból, amelyben éppen vagy. A gyászból, a betegségből, a csüggedésből... de elsősorban a bűnből, a sötétségből. Üdvözítő született ma neked!

Ez az örömhír ma neked hangzik.

De milyen az ember? Milyenek vagyunk?

A héten bevillamosoztunk a karácsonyi vásárba. Az egyik megállóban felszállt egy fiatal férfi. Feltűnt, hogy figyel a gyerekeinket. A végállomás előtt hirtelen odaszólt Daninak. Te fiúcska, te nagyon szépen beszélsz, téged hogy hívnak? Dani persze nem válaszolt. Ekkor Hangához fordult. Itt már közbeléptünk, igyekeztünk udvariasan, de kimerően elterelni emberünk figyelmét a gyerekekről. Mit akar tőlük? Egyszer csak fogja a hátizsákját, és elkezd előhúzni belőle egy valami csőfélét – hát hirtelen sok minden átfutott az agyamon. Majd egy lufi jelt meg a kezében, amit egy kis pumpával felfújt, egy teknőst hajtogatott belőle, és a csővel, azaz egy filctollal szemeket rajzolt neki, majd Hangának adta. Az jutott eszembe, hogy majd nyújtja a markát, és pénzt akar, de amikor a villamos megállt a férfi leszállt és eltűnt a tömegben. Én pedig elszégyelltem magam a gondolataimért.

Nincs bizalom, mert nem tudjuk, mit akar a másik. Ez a sátán legnagyobb fegyvere. Bizalmatlanságot épít ember és ember közé, és ami még ennél is rosszabb, Isten felé is.

Ma nagyon sokan kérdezik, hogy hová lett a békeség ebből a világból. Háborúk dúlnak, terroristák fenyegetésében élünk, félünk a be-, ki-, átvándorlóktól. Külső és belső feszültségekkel küzdünk. Gyógyíthatatlannak hitt betegségek uralma alatt reszketünk. Bizalmatlanok vagyunk, és méregetve nézzük a másikat. És ugyanígy vagyunk az Istennel is. Nem kell, mondjuk sokszor, ilyen Istenre nincs szükség, aki engedi, hogy ilyen dolgok történjenek.

Nincs békeség. És aki ezt érzi, az azt érzi, amit a pásztorok is, fél. Félünk, megijedünk, amikor meglátjuk magunkat Isten tükrében. Mert észrevesszük azt, hogy milyenek is vagyunk valójában. A jó szándék mögött is rosszat vélünk felfedezni. Ha valaki segíteni szeretne, akkor elutasítjuk, mert azt gondoljuk, hátsó szándéka van. És Isten hiába kiálltja bele ebbe a világba nagyon határozottan és erőteljesen: üdvözítő született ma nektek. Mi gyanakodva gondolkodunk. Mit akarhat? Mi a célja? Az Isten célja az, hogy megajándékozzon. Az ajándék pedig olyan, amiért az ember nem vár viszonzást. Azért adja a másik, hogy kifejezze vele a szeretetét.

Isten szeret bennünket, ezért adta a fiát ajándékkul ennek a világnak, minden hátsó szándék nélkül. A mi feladatunk csupán az, hogy éljünk vele, hogy ne maradjon a dobozban, hogy Jézus ne maradjon a betlehemi jászolban, mert ő nem Jézuska, hanem Jézus – jesu, salvus, szótér – üdvözítő, aki megszülethet neked is, a te életedben is.

Az angyali kar, amely megjelent a pásztoroknak azt is elmondja, hogy ennek a világnak hogyan lesz békesége. Csak úgy, ha elfogadjuk Istennek ezt az ajándékát. Akkor nem marad más, minthogy az angyalokkal együtt mi is zengjük: dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakarát.

A földi békeség akkor fog megszületni, a te békeséged akkor fog megszületni, ha a betlehemi gyermek Jézusban meglátod üdvözítődet. Így legyen!